

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	พฤติกรรมการใช้จ่ายและการบริโภคของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง	
ผู้เขียน	นายประหยัด แลสันกลาง	
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ	รศ. ดร.ธนศ ศรีวิชัยลำพันธ์	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
	รศ. ดร.กาญจนา โชคถาวร	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยแบบอิสระในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายและการบริโภคของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง และศึกษาการวางแผนในด้านการใช้จ่ายเงินของประชาชนตลอดถึงการศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนในระบบเศรษฐกิจพอเพียงในการพึ่งตนเอง ส่วนข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลปฐมภูมิและ การจัดเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนในพื้นที่เทศบาลตำบลปงยางคก จำนวน 400 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละของประชาชนทั้งหมดในตำบล

ผลการศึกษาพบว่าประชาชนจากกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลปงยางคกส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมาเป็นหญิงมีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 44.5 โดยมีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี มีจำนวน 194 คน มีจำนวนมากถึงร้อยละ 48.5 ซึ่งเป็นวัยทำงาน และมีสถานภาพสมรส การศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา อาชีพเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท โดยมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในเกณฑ์ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.3 โดยส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่อาศัยในครอบครัวเดียวกัน จำนวน 4 คน ซึ่งมีจำนวนสมาชิกไม่มากเกินไปเป็นครอบครัวสมัยใหม่ในปัจจุบัน

ส่วนผลการศึกษาพฤติกรรมบริโภคและการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง จากแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับประทานอาหารประเภทเนื้อไก่ของแต่ละครอบครัวอยู่ประมาณ 1-2 กิโลกรัมต่อหนึ่งสัปดาห์ และมีการรับประทานอาหารประเภทเนื้อหมูหรือเนื้อวัวภายในครอบครัวอยู่ประมาณ 1-2 กิโลกรัมต่อหนึ่งสัปดาห์เช่นกัน ทำให้เห็นว่าสามารถส่งเสริมให้มีการสร้างกลุ่มอาชีพในการเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคขึ้นเองในพื้นที่ในตำบลและสามารถนำเอาไข่ไก่และไข่หมูที่ได้จากเลี้ยงสัตว์มาทำปุ๋ยชีวภาพหรือแก๊สหุงต้มเพื่อเป็นการ

ลดค่าใช้จ่ายได้ทางหนึ่งส่วนในด้านการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในการเดินทางไปทำงานในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลมีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 50-100 บาท ต่อหนึ่งวัน

จากการศึกษาในด้านรายได้จากกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามและบุคคลในครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ประจำประมาณเดือนละ 5,000-10,000 บาท ซึ่งถือว่ายังมีรายได้ อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายหลายรายการ เช่น ค่าน้ำมันรถในการเดินทางไปทำงาน ค่าการศึกษาบุตร ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ เสื้อผ้า อาหาร รวมถึงค่าจ่ายเทศกาลงานประเพณีหรือ งานบุญ งานศพ แต่งงาน ซื้บ้านใหม่ ตลอดจนการเล่นพนันเสี่ยงโชค และการรักษาพยาบาลเมื่อเกิดการเจ็บป่วยขึ้นมาจาก ผลการศึกษาในด้านพฤติกรรม ในด้านการใช้จ่ายในเรื่อง สาธารณูปโภค ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ อยู่ระหว่าง 300-400 บาทต่อเดือน และมีค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อ เครื่องนุ่งห่มต่อเดือน 300-400 บาท นอกจากนั้นยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมี ค่าใช้จ่ายในการซื้อสลาก หวยเดือน การเสี่ยงทายต่อเดือน 300-400 บาท รายจ่ายทางด้านภาษีสังคม เช่น งานแต่งงาน งาน กฐิน ทอดผ้าป่า มีรายจ่ายถึง 300-1000 บาทต่อเดือน สำหรับค่าใช้จ่ายของครัวเรือนในการ รักษาพยาบาล มีค่าใช้จ่าย เดือนละ 300-400 บาท เนื่องจากส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างและทำงานใน บริษัทหรือโรงงานไม้ โรงงานเซรามิก และเป็นลูกจ้างรายวันจึงไม่สามารถขาดงานได้บ่อยครั้ง จึงมี ค่าใช้จ่ายที่ต้องไปหาหมอกlinikในตอนเย็นทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นอีก และยังมีค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาของบุตรอีก 2,001-3,500 บาท ต่อเดือนถือว่ามีความสำคัญมาก จากออกแบบสอบถามยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่และดื่มเหล้ามีค่าใช้จ่าย ประมาณเดือนละ 500-1,000 บาท จากการศึกษาและผลข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจสอบถามทำให้ ทราบถึงปัญหาของประชาชนสาเหตุของการเกิดภาระหนี้สินรวมถึงการไม่รู้จักรักการออมเงินไว้ใช้ใน อนาคตจึงทำให้ประชาชนในพื้นที่มีภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวตกต่ำมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจทำการศึกษารื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายและการบริโภค ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล ปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไป เป็นแนวทางให้แก่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาตำบลในระบบเศรษฐกิจพอเพียง ในแบบพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน เพื่อการจัดการตนเองและครอบครัวให้เกิดเป็นรูปธรรมสอดคล้อง และเหมาะสมกับข้อมูลที่เป็นจริง ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนธุรกิจชุมชนร่วมกันที่ต้องรองรับ และเตรียมพร้อมรับมือต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งระบบการค้า เสรีแรงงานเสรี ระบบการค้าปลอดภาษี มีทั้งผลดีและผลเสีย ดังนั้น ประชาชนในเทศบาลตำบล ปงยางคก จึงมีความจำเป็นต้องมีการรับรู้และได้รับการส่งเสริมทางด้านเทคนิคและการอบรมให้ ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคและอุปโภคในการใช้จ่ายของประชาชนในตำบลปงยางคกและสามารถ จัดการกับตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

Independent Study Title	Spending and Consuming Behavior of People in Pong Yang Khok Municipality, Amphoe Hang Chat, Changwat Lampang	
Author	Mr. Prayad Laesunlkang	
Degree	Master of Arts (Political Economy)	
Independent Study Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Thanet Sriwichailamphan	Advisor
	Assoc. Prof. Dr. Kanchana Chokthavon	Co-advisor

ABSTRACT

The objectives of this independent study were to investigate spending and consuming behavior of people in Pong Yang Khok Municipality, Hang Chat district, Lampang province and to study the spending plan and the community development approach for self-sufficiency economic system. This study was based on primary data available from the interview with 400 samples from Pongyangkhok Municipality. The derived data were, then, analyzed by descriptive statistics including frequency and percentage.

The study found that 222 persons of all samples (55.5%) or the large number of them, were male and the rest or 178 persons (44.5%) were female in the working age at 41 – 50 years old (194 persons or 48.5%). They were married persons, holding under secondary education, working as company employee, and earning monthly income at 5,001-10,000 baht (51.3%). The majority had 4 members in their single family, of which the numbers were not too much for the modern family.

The questionnaire-based results on spending and consuming behavior of people in Pongyangkhok Municipality, Hang Chat district, Lampang province showed that in a week, the large number of all families consumed chicken and pork or beef menus at 1-2 kilograms, thus, the establishment of livestock farming for families-consumption in this studied area should be promoted. Apart from being able to consume their meats, other products: chicken droppings and trifling from the farm animals could partly minimize family expenses by being used as organic fertilizers or cooking gas. In regards to use of fuel, the people spent approximately 50-100 baht for fuel cost daily.

Based upon the study on personal and household incomes, the results revealed that most samples earned regular monthly income at 5,000-10,000 baht, which was ranked in the low level of income in comparison to their expenses: including gasoline cost, education fee for children, water supply and electricity costs, telephone charge, expenditures for clothes, food, social events such as traditional ceremony, merit festival, funeral, wedding ceremony, and housewarming ceremony, lotteries and gambles, and medical care expenses. Results of the study on spending behavior were presented that the monthly expense for public utilities: water supply, electricity, and telephone was at the amount of 300-400 baht and the monthly expense for clothes was at the amount of 300-100 baht. In addition, in a month, the samples spent around 300-400 baht for lotteries, 300-1,000 baht for social events – including wedding ceremony, Kathin and Phapa– the Buddhist religious ceremonies, and 300-400 baht for household medical cares. The findings suggested that since the majority was the daily employee, working in company or wood or ceramic factory and could rarely be absent, they had to pay in extra for evening clinic when getting sick. Another significant monthly expense, at the amount of 2,001-3,000 baht, was for children education. The findings, moreover, showed that for those who smoked and drank liquors, they generally spent 500-1,000 baht per month. According to the studied results and survey data, the common problem was identified to being in-debt of those people. The results suggested that due to their inattention in savings, the household economic of those people was steadily declined.

According to the above observation, the researcher is, thus, keen to study the spending and consuming behavior of people in Pongyangkhok Municipality, Hang Chat district, Lampang province as the derived data may orient the relevant government units to establish Tambon development plan and concrete self and family managements, applicable to the sustainable self-sufficiency economic system in an account of actual context. The mentioned orientation should, later on, bring about the future collaborative business plans among different communities to support and cope with advantages and disadvantages from the free-trade, free-labor and free-tax system coming along with the Asian Economic Community (AEC) which would nearly happen in the year of B.E. 2558. It is, therefore, necessary for the people in the area of Pongyangkhok Municipality to be aware of the current situation and be offered technical supports and specific trainings on the consuming expenditure management for their self-sustainable management, eventually.